

[Aksel Larsen.]

familier, at rugbrødsprisen og mælkeprisen sættes så stærkt i vejret. Da jeg nu igen er ved denne stigning af rugbrødsprisen og mælkeprisen, vil jeg gøre et sidespring og sige, at jeg naturligvis ikke er forbavset over, at medens socialdemokraterne i går, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen i dag har rost sig meget af, stemte sammen med regeringspartierne i en række væsentlige spørgsmål, hvor det drejede sig om at opretholde en ublu beskatningsbyrde for befolkningen, så fremgår dette aldeles ikke af nogen overskrift i „Social-Demokraten“ i dag; men derimod har man fået plads til en overskrift, der lyder således: Kommunisterne stemte sammen med regeringen. Det er altså ikke afskyeligt, at socialdemokraterne stemte sammen med regeringen, men det er afskyeligt, at kommunisterne gjorde det. Ved hvilken lejlighed gjorde vi det? Vi gjorde det, da der var endelig afstemning vedrørende forbrugerpriserne på rugbrød og mælk, og hvis det var gået sådan, som socialdemokraterne åbenbart tilsigtede ved deres passivitet under afstemningen, var rugbrøds- og mælkepriserne steget med det samme eller fra den 2. april; nu skubbes det dog lidt længere ud. Naturligvis er vi ikke tilfredse med, at stigningen kommer i juni. Men det turde være indlysende, at når majoriteten herinde i sin ligegyldighed overfor befolkningens tarv og landets økonomi har besluttet, at rugbrøds- og mælkepriserne skal stige, omend ikke med det samme, og man derfor står overfor at skulle stemme om, hvorvidt rugbrødstilskuddet skal fortsætte endnu et stykke tid eller skal bortfalde øjeblikkelig, ja, så stemmer vi dog for, at det skal vare endnu et stykke tid, men det kan jeg forstå at såvel den socialdemokratiske gruppe som redaktøren af „Social-Demokraten“ synes er et afskyeligt standpunkt.

Socialdemokratiet har i betænkningen stillet et forslag om lidt højere og mere rimelige børnetilskud, end regeringspartierne og de radikale foreslår. Men selvom det socialdemokratiske forslag byder på højere børnetilskud og vi derfor foretrækker det fremfor regeringens forslag, hvis vi kun har valget mellem dem, er det alligevel ikke noget, der yder retfærdighed, og det harmonerer meget elendigt med det socialdemokratiske standpunkt, der blev doceret

her i folketinget den 12. november i fjor ved første behandling af forslag til lov vedrørende påligning af indkomst- og formueskat til staten. Ved den lejlighed udtalte socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Hans Knudsen, bl. a. følgende, som jeg beder om lov til at citere:

„Når vi ikke fra vor side vil foreslå forhøjelser af børnefradragene“ — det var dengang, vi diskuterede børnefradragene i skattelovene, og vi kommunister forlangte disse børnefradrag betydeligt forhøjede — „er det, fordi vi ønsker disse fradrag erstattet med forøgede børnetilskud, der vil betyde en bedre og mere retfærdig behandling af familier med børn. Vi regner bestemt med at få dette problem løst i en større sammenhæng allerede i indeværende samling; i hvert fald vil vi få lejlighed til at se på spørgsmålet, når vi om nogle måneder skal behandle loven om børnetilskud.“

Altså, i november måned i fjor erklærede socialdemokratiet her i salen, at man ikke ville være med til at forhøje børnefradragene ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt, fordi man agtede, senest når loven om børnetilskud skulle revideres, at stille forslag om et forøget børnetilskud, der ville betyde en forbedring og mere retfærdig behandling af familier med børn. Nu er lejligheden der, nu har vi den større sammenhæng, og samtidig er vi i den situation, at loven om børnetilskud skal revideres, og så kommer socialdemokraterne med et forslag, som adskiller sig ganske lidt fra regeringsforslaget, er et meget lille overbud over regeringsforslaget, og som overhovedet ikke står i forhold til, hvad socialdemokratiets ordfører den 12. november i fjor, det ærede medlem hr. Hans Knudsen, bebudede. I ord gav man løfter dengang. Nu, da det drejer sig om handling, har man glemt løfterne, medmindre man da — jeg ved ikke, om jeg tør håbe det — i sidste øjeblik, nemlig under denne debat, skulle komme på bedre tanker og få lyst til at stemme for de ændringsforslag, der er stillet af mit parti.

Vi er nu som før af den mening, at det vil være rimeligt, at staten giver et virkelig ordentligt børnetilskud. Vi er af den mening, at dette ikke skal være en skatte-teknisk foranstaltning. Vi er af den mening, at man skal sikre sig, at det kommer børnene tilgode. Derfor skal det selvfølgelig